

Dundagas pagasta ziņas

Nr.69.

Dundagas pagasta padomes izdevums

2000.gada 20.jūnijs

*Gaidi, gaidi māmuliņa, līgo!
Nu nāk tavi Jāņa bērni, līgo,
Pār druviņu druviņāmi, līgo,
Pa celiņu celiņiem, līgo!*

Lauku darbi pierimuši, visi ir Jāņu vakara gaidās. Gaisā jūtama jāņuzāļu un tikko ceptas maizes smarža, uz galda rindošanas siera rituļi tik apaļi un dzeltenīgi kā pilnmēness. Gatavojas visi. Kādas apdziedāšanas dziesmas šogad skanēs vairāk — slavināšanas vai kaunināšanas, atkarīgs tikai no mums pašiem.

Līksmu līgošanu, gaišus Jāņu ugunskurus un putojošus alus kausus!

Pagasta padomes priekšsēdētājs Ģunārs Laicāns

PAGASTA ĢERBONIS

Dundagas pagasta ģerbonī sarkanā laukā greznojas dziedošs zelta mednis.

Dundagas pagasts beidzot ir saņēmis savu piederības zīmi – ģerboni, kurā redzams sarkanā laukā dziedošs zelta krāsas mednis. Valsts prezidente to apstiprināja 6. maijā.

Par ģerboni redzamajiem simboliem stāsta darba autore, māksliniece Ilze Lībiete: «Mednis ir viskrāšņākais meža putns. Kādu diženumu viņš izstaro dziedāšanas laikā — galva atliekta, aste un spārni izplesti! Tas ir brīdis, kas tika uztverts un izmantots ģerbonī. Mednis simbolizē varenos Dundagas mežus, ar ko tik bagāts ir valsts lielākais pagasts. Kāpēc viņš ir zelta krāsā? Tā simbolizē bagātību, pārticību un greznību. Sarkanais lauks tika izvēlēts, tāpēc, ka sarkanā krāsa raksturīga Kurzemei. To redzam arī Kurzemes ģerbonī. Darbs man veicās viegli. Ātri atradu simbolu. Esmu gandarīta par ģerboņa grafisko izpildījumu, arī Heraldikas komisijas vērtējums bija atzinīgs.»

Vēl māksliniece izteica pateicību pagasta arhitektam Uldim Puļķim, kurš viņai uzticējās, tāpēc arī darbs veicās viegli. Latvijas heraldikā mednis tiek izmantots pirmo reizi. Ir pasūtītāji, kuri dod vēsturiskos materiālus, savas skices un izsaka vēlmes, kuras ne vienmēr sakrīt ar mākslinieces iecerēm. Tad ir jāmeklē kompromiss. Daudzas pašvaldības ģerboņos vēlas redzēt kokus — priedi, ozolus, bet Ilze Lībiete uzskata, ka ozolu un lapu simbolika ir tik daudz izmantota un tāpēc sevi izsmēlusi, kļūstot monotona un vienvēidīga. Ir jāmeklē citi izteiksmes veidi. Latvijas heraldikas tradīcijas ir tēlainas — dzīvnieki, putni. Daudz retāk tiek izmantoti ģeometriskie risinājumi.

Sarmīte Kleinberga

*Deg atkal kalni, atkal meži līgo.
Un atkal mīklīm veras burvju zieds...*

R.Skujņa

Kaut arī neesam vēl sagaidījuši siltās vasaras dienas, kaut arī joprojām mūs bieži apciemo brāžmaini vēja kumeļi, Līgo vakars nekur nepazudis un arī Jāņu diena būs. Tāpēc ligosim, pensionāri! Daba ir savā krāšņumā: zied baltais un sarkanais āboliņš, skurbi smaržo naktsvijoles, pamazām vīst jau jasmīni. Tātad Jāņu zāles būs, arī ozols stāv lepni, jo zina, ka Jāņos tas godā celts.

Kam vien atļauj veselība, satiksimies Dundagas parkā, pie ugunskuriem kavēsimies seno dienu atmiņās! Neaizmirsīsim saviem mūžībā aizgājušajiem Jāņiem aiznest ozollapu vainagu kapos! Pabūsim kopā ar tiem kaimiņiem un tuviniekiem, kas nespēj vairs atstāt savu mājvietu! Kaut īsu brītiņu ielīksmosim viņus, neatstāsim nevienu šajā zāļu vakarā vientulībā, skumjās!

Es vēlu visiem pensionāriem un invalīdiem baltas domas, gaišus ugunskurus, skanīgu "līgo", dzīvi bez dvēseles salnām.

Hilda Vitmane

*Augsti metu Jāņu zāles,
Lai telītes lielas auga.
Lai telītes lielas auga.
Lai tās pulka piena deva.*

GAIŠUS UN PRIECĪGUS JĀŅUS

saviem piena piegādātājiem vēl
piensaimnieku kooperatīvā sabiedrība
«Dundaga»

DZIESMU DZIEDU, KĀDA BIJA...

Visi ļaudis pagastā
Gaida Jāņu atnākšanu;
Zāli plauj, ravē dārzus,
Lai nav ciema slinķu slava.

Ne jau visi čakli bija,
Ne jau visi Jāņus gaida,
Ne nu visiem dārzi plauti,
Ne istaba izpušķota.

Lai bij slinki, kas bij slinki,
Mūsu puīši tie bij slinki,
Papuvītes neecētas
Pašā Jāņu vakarā.

Zadiņam čakla saime,
Visi darbi padarīti;
Bumbier' Ritas puķu dārzā
Nav nevienas nezālītes.

Kojro Andris nobažījies
Vai ir visur sakopts, tīrs
Neraizējies, saimeniek,
Tavi ļaudis čakli bija.

Sētnieki ir čakli ļaudis
Agri ceļas agri slauka.
Vēl nav lapas nobirušas
Skat, jau kaudzes izaugušas.

Blakus parkam skaista sēta,
Puķes zied un ļaudis smaida,
Konkursā grib uzvarēt,
Labu slavu iemantot.

Turībai ir lieli krenķi:
Liela māja ceļmalā,
Liela māja ceļmalā,
Lielie logi nemazgāti.

Kas mirdzēja, kas spīdēja
Pašā ielas galiņā?
Tur bij mūsu pagastmāja
Mūsu kungi, mūsu kalpi.

Pagastmājā skaistas meitas:
Sandra, Dace un vēl Rita.
Vai tu puīšus neredzēji?
Sēž tie visās istabās.

Deputāti galvu lauza:
Naudas nav, bet visi prasa.
Ka mums būtu tā naudiņa,
Kas gul jūras dibenā.

Daudzi domā, daudzi prasa,
Ko tas Laicāns Rīgā dara?
Reforma mūs visus gaida —
Bet lai tas mūs nenobaida.

Kurzemnieki lepni ļaudis:
Kuplas dzimtas, lieli meži.
Dzīvojam mēs vienās bailēs:
Latviets pārdod, nopērk zviedrs.

Ātri aizskrien dienas, gadi,
Vēlēšanas drīz būs klāti.
Tad tik sāksies traki laiki,
Visi lieliesies un solīs.

Mūsu skolā čakli bērni,
Skolotāji labi, gudri.
Direktoram liela saime:
Jāmāk visus gudri valdīt.

Barga, barga vadītāja
Bērnu dārza kolektīvam.
Visas telpas izpušķotas,
Lielā zāle likvidēta.

Bibliotēkā četras meitas
Visus mīļi apkalpoja.
Visiem deva padomiņu
Un to īsto grāmatiņu.

Mūzikas un mākslas skola
Dzīvo lielā Dundag's pilī;
Ejiet ļaudis skatītiesi
Brīnumus tur redzēsiet.

Felšu Anda katru dienu
Zaļo Jumprav' sveicina;
Abas viena daiļumiņa,
Abām viena darbavieta.

Ciema kungi izdomāja
Privatizēt Tautas namu.
Ciema ļaudis kopā nāca,
Tautas namu neatdeva.

Lai skanēja, kam skanēja,
Sandras korim, tam skanēja.
Dziedāj' pilī, dziedāj' Talsos,
Un vēl Rīgu piedziedās.

Lindas sievas, brašas sievas,
Dziesmas dziedot nepiekusa;
Tās dziedāja smaidīdamas
Arī Jāņu vakarā.

Teijātera mīlotāji
Desmit reizes nospēlēja;
Kur tie brauca, kur tie rāda
Aplausiņus nopelnīja.

Vai Dieviņi, vai Dieviņi,
Kādi puīši Dundagā!
Stāv pie Kantes nakt' un dien',
Platās bikses nošļukušas.

Vai Dieviņi, vai Dieviņi
Kādas meitas Dundagā!
Piecu bērnu māte bija
Vēl nēsāja vainadziņu.

Lai cik gara Jāņu nakte,
Man dziesmiņu nepietrūka,
Man uzklāja Laimes māte
Dziesmu segu mugurā.

Sanāciet, Jāņa bērni,
Sagaidiet Jāņu dienu,
Jāņu diena lepni nāca,
Ugunīši vizēdama

**Iedziedāsim un iedancosim
Jāņu nakti,
kurināsim Jāņuguni
23.jūnijā 22⁰⁰
Dundagas parkā**

Par labu noskaņojumu rūpēsies mūsu pašdarbnieki
Dancošana ansambļa "Principis" pavadījumā

Neaizmirsīsim Jāņu priekšvakarā — Zāļu dienā sagādāt meijas
istabas, pagalma, kūts un citu ēku pušķošanai, lai būtu auglīgs un
svētīgs gads. Zāļu vakars ir pats labākais laiks puķu un zāļu lasīša-
nai, vainagu un vītņu pīšanai. Zāļu vakarā plūktās zāles ir vislabā-
kās. Vīsim ziedu vainagus un ozola kroņus. Atcerēsimies, ka Jāņos
jāēd pīrāgi un rauši, cūkas vai aitas cepetis, bet galvenais Līgo
vakara ēdiens ir siers — apaļš un dzeltens kā saule.

Lustīgu līgošanu novēl Tautas nams

*Visas lauku puķes zied, papardīte, tā nezied;
Tā zied Jāņu naksniņā, kad ļautiņi neredzēja.*

**Savus lasītājus vasaras saulgriežos sveic
Dundagas pagasta bibliotēka**

*Kam tie kalni, kam tās lejas,
Kam tie skaistie ozoliņi?
Jānim kalni, Jānim lejas,
Jānim skaistie ozoliņi.*

**Ziemeļkurzemes mežsaimniecība
sveic Jāņos
visus Dundagas pagasta ļaudis**

**Dundagas ev. lut. draudzes
KAPU SVĒTKU DIEVKALPOJUMI**

8.jūlijā

Ostes kapos 11⁰⁰
Nevejas kapos 12³⁰
Ošu kapos 14⁰⁰
Āžu kapos 15³⁰

22.jūlijā

Vīdāles kapos 11⁰⁰
Lateves kapos 12³⁰
Kalķu kapos 14⁰⁰
Alakstes kapos 15³⁰

9.jūlijā

Jaundundagas kapos 11⁰⁰
Pāces kapos 12³⁰
Sumbes kapos 14⁰⁰
Sabdagu kapos 15³⁰

23.jūlijā

Kluču kapos 10⁰⁰
Kužnieku kapos 11¹⁵
Valpenes kapos 12³⁰
Anstrupes kapos 14⁰⁰